

er opnået fred, bliver freden ved med at eksistere.

Der er heller ingen tvivl om, at den verden, vi lever i, bliver mindre og mindre – forstået på den måde, at lande, som vi før i tiden betragtede som beliggende i Langbortistan, på grund af forbedrede transport- og kommunikationsmidler osv. rykker tættere på os. Derfor er det ikke længere unaturligt, at Danmark yder en indsats i en situation som denne.

Det eneste spørgsmål, jeg kunne have til regeringen, er: I hvilket omfang forventer man, at FN giver en refusion til Danmark? Vi har jo i forvejen ganske mange penge til gode hos FN, så når man i forslaget kalkulerer med, at der kommer lidt refusion fra FN, ville jeg godt høre, om der er garanti for det, og hvordan det i øvrigt går med at få de andre penge tilbage. Men vi deltager naturligvis gerne i denne aktion, og regeringen kan regne med Fremskridtspartiets støtte.

Jann Sjursen (KRF):

Regeringen kan også regne med Kristeligt Folkepartis støtte til sit forslag om, at Danmark skal bidrage til at udvide FN's fredsbevarende operationer i Vestsahara.

Det er i virkeligheden glædeligt at skulle diskutere dette forslag i dag. Det er en glædelig begivenhed, at det er kommet så vidt efter 30 års konflikt i området, at den nu er ved at være bilagt, og at princippet om den nationale selvbestemmelse ser ud til at kunne ske fyldest ved den folkeafstemning, der er blevet banet vej for.

Jeg vil godt sige, at vi også har noteret os fra Kristeligt Folkepartis side, at regeringen forventer, at omkostningerne ved udsendelsen af de ca. 110 mand i en forventet periode på 8 måneder kan afholdes inden for den i anmærkningerne til finansloven afsatte ramme til forsvarrets løsning af internationale opgaver. Jeg nævner det her, fordi regeringen i sit regeringsgrundlag udtrykker forventning om, at man fremover vil kunne finde besparelser på forsvarrets område, og jeg synes, det er vigtigt at trække det perspektiv frem i denne debat. Når man forventer, at de 60 mio. kr. kan afholdes inden for det budget, der nu engang er afsat til de internationale opgaver, skal det måske ses i sammenhæng med senere forhandlinger og regeringens forventninger om, at der kan foretages besparelser på forsaret fremover. Men lad det nu være, det er en debat, som skal tages i en anden anledning.

Men det kan jo også diskuteres, hvorvidt Danmarks forsvar kan påtage sig yderligere internationale opgaver inden for de nuværende rammer, og det har vi vores tvivl om. Jeg tror, loftet må være nået, også ud fra de bemærkninger, regeringen selv har gjort til beslutningsforslaget.

Men bortset fra disse få krøller og også en understregning fra vores side af, at vi selvfølgelig forudsætter, at de soldater, der udsendes, får den nødvendige udrustning og også har den fornødne uddannelse, er der fuld tilslutning fra Kristeligt Folkepartis side til dette forslag, som er et bidrag i fredens tjeneste.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg må konstatere ud fra behandlingen af dette forslag, at det ideologisk set er lidt interessant. Det er, så vidt jeg husker, første gang, Enhedslisten står bag et dansk militært bidrag til at løse en fredsbevarende opgave, og det er også interessant derved, at kun ét parti er imod. Aldrig har der været større opslutning bag Danmarks deltagelse i en fredsbevarende opgave end ved denne lejlighed. Dansk Folkeparti er i denne sag helt isoleret, og det synes jeg sådan set der er grund til at være meget tilfreds med.

Hr. Jensby gjorde gældende, at der måtte være begrænsninger for, hvilke opgaver Danmark deltager i. Det er jeg enig i, og det er der i realiteten også. Der er en række fredsbevarende FN-opgaver, Danmark ikke har deltaget i, f.eks. i Cambodja og Angola og også andre steder. Vi er selvfølgelig nødt til at begrænse vore indsatser, nødt til at vurdere, hvor vi bedst kan lægge vore kræfter, og vi er også nødt til – det vil jeg gerne medgive hr. Jensby – hele tiden at vurdere, hvorledes vi til enhver tid sikrer, at der er en folkelig opbakning til de opgaver, vi skal løse. Det synes jeg er vigtigt, og det må altid være en vigtig overvejelse for regeringen og Folketinget, når vi ser på, hvilke opgaver vi skal medvirke til at løse.

Til hr. Engell vil jeg sige, at vi ikke er det eneste nordiske land, der deltager. Sverige deltager også. Vi regner med, at svenskerne træffer beslutning i dag om at deltage med minerydningspersonel og -udstyr.

Hvad tidsplanen angår, rejste hr. Engell en række spørgsmål. Vores fælles problem, vil jeg sige, er, at FN's Sikkerhedsråd ikke har truffet sin endelige beslutning. Vi forventer, den bliver truffet senere, og hvis alt går, som det tegner i øjeblikket, vil det medføre, at FN-anmodningen